

Leoš Janáček

královničky

KLJU

KRÁLOVNIČKY

I. NESEME, NESEME, MÁJIČEK

Allegro

Ne - se - me, ne - se - me má - ji - ček, u - tal ho, u - tal ho

mf

Ja - ní - ček, pě - kný ze - le - ný, kvě - ty zdo -

sfz *sfz* *sfz*

be - ný náš stro - me - ček.

sfz *p*

2. VYLETĚL SOKOL

Andante

1. Vy - le - - těl sokol na ze - - le - ný bor a so - -

bě za - spí - val, až se haj roz - lí - hal, krá - lov - nu vo - lal.

2. Královno milá, král tebe volá,
abys k němu vyšla, nebyla tak pyšná,
sama jediná.
3. Králka nevyšla, poslala posla:
„A ty, milé posle, spravuj mně to dobře,
jako já sama“.

4. Posel spravoval, sobě namlůval
tó krásná děvečko, v ruži, ve věnečko
sobě namlůval.
5. A vy, pacholci, malí i velcí,
drobnó sečku řežte, koně dobře češte,
s královnó jedte.

6. A vy, voziče, spravujte biče,
koně zapřihejte, voze vytlačujte,
pro paní jedte.

7. Pro paní jeli, lidi hleděli,
co to za panenka, co to za hraběnka
v kočáře sedí.

Fr. Sušil (Moravské národní písně, III. vyd. 1941, str. 683, nápěv č. 2260) má ještě jednu sloku, která nevyhovuje metru písně:

8. Sedí u ní pán, ten syneček sám,
chtěl oklamat děvečku, v růžovém věnečku,
oklamal se sám.

* V rukopise c[♯] opravil jsem na d[♯] podle harmonie.

3. MÁME KRÁLKU CHROMOU

Andante

1. Má-me král-ku chro - mou, vel-mi po-lá - ma - nou, sa-ma je - di -
ne-mů-že nic dě - la - ti, musíme na ňu že-brati.

2. Krá - - lo-vno mi - lá, král te-be vo - lá,
a - byskně-mu vy - šla, ne - by - la tak py - šná,

ná!

sf *pp* *ppp*

4. HAJSA, HAJSA, MÁ KRÁLENKO, HAJSA

Andante

Haj - sa, haj - sa, má krá - len - ko, haj - sa! Ne - cho -

dí - vé do hos - po - dy bo - sa, po - šla - pó ti tam

tvý bí - lý no - ži - čke, mu - siš ty vo - but jir - ko - vý stře - vi - čke.

* V Bakačových Královničkách je d^a, rovněž u Sušila.
Sušil, cit. vyd., str. 685, č. 2261.

** jirchové.

5. CO TO TEN KRÁL ZA KRÁLOVNU DOSTAL

Allegro moderato

**)*

A co ten král za krá-lov - nu do - stal, ja - ko by ju

sfz *dolce* *sfz* *>* *>*

**)*

vy-ma-lo - val, vy - psal, do ta-neč - ka ja - ko by ply -

sfz *dolce*

**)*

nu - la, a do dí - la jak by ne - u - mě - la.

sfz *>* *>*

Sušil, str. 686, č. 2265.

* U Bakaše čtvrtová.

6. CIB, CIB, CIBULENKA

Andante

1. Cib, cib, ci - bu - len - ka, } (Dyž sem ma - lá bé - va - la,
mak, mak, ma - ku - len - ka.) { a včil dyž su ve - li - ká,

v pa - nen - ky sem hrá - va - la,
po - tře - bu - ju že - ni - cha.

2. Cib, cib, cibulenska, mak, mak, makulenska.
Dyž sem byla maličká, chovala mě matička,
a včil dyž su veliká, dávají mě Jeníka.

3. Cib, cib, cibulenska, mak, mak, makulenska.
Matička mě chovala pro švarného šohaja;
ale šohaj mě nechce, že su chudobné děvče.

4. Cib, cib, cibulenska, mak, mak, makulenska.
Ty se, děvče, ty se vdej, a ty na mě nečekej.
Já se vdávat nebudu, s pacholátkem pojedu.

Fr. X. Bakoš, Královničky (č. 6).
Sušil, str. 685, č. 2264.

7. ŠOHAJOVA MLADÁ ŽENA

Vivace

1. Šo - ha - jo - va mla - dá že - na

šla do le - sa hrá - bat se - ra. Vě - tr ji ho roz - fu -

ku - je, o - na za ním po - ska - ku - je / - ku - je.

1. 2.

sf *p* *sfz* *p* *sfz*

3. Větrě, větrě, nech mně sena,
bude mně ho věru třeba.

4. Když mě bude muž bijávat,
abych měla na čem spávat.

8. POJEDEM DO MLÝNA

Allegro moderato

1. Po - je - dem do mlý - na, čty - ře - ma ko - ni -

ma, po - je - de - me ta - ky, za - přa - hne - me

stra - ky, krá - len - ko roz - mi - - lá.

2. Králenko rozmilá,
kdož tebe objímá,
a kdož by mě jiný
než šohajek milý
na louce zelehé.

9. PĚKNÁ, PĚKNÁ KRÁLKA STOJÍ

Allegro

1. Pě - kná, pě - kná krá - lka sto - - jí, v zla - tin - ké

su - kni - čce sto - - jí, a do ní sá - - hla,

grošzní vy - tá - hla, nám ho da - la.

2. Ty se mně, má milá, hezká zdáš,
budeš-li taková, až se vdáš?
„Ještě hezčejší, můj nejmilejší,
však uhlídáš.“

3. Jakou jsem já králku dostal,
jak by ju maloval, vypsál.
Vstaň, má králenko, má holuběnko,
roztomilá!

10. NAŠA KRÁLOVNA

Andante

1. Na - ša krá - lo - vna bo - sa cho - dí, se - dmá - kem

mf
p

gro - šem po - mů - žte hí. Po - mů - žte, — pro - sí -

mp
p × *p* × *p* ×

me, — na - ší cho - dý krá - lo - vně.

p × *p* × *p* × *p* × *p*

2. Debe královna střevíc měla,
ona be bosa nechodila.
Pomůžte, prosíme, naší chodý královně.

3. Naša královna šátka nemá,
sedmákem grošem pomůžte nám.
Pomůžte, prosíme, naší chodý královně.

4. Naša královna jde žebrati,
matičko, dejte mísu mouky.
Pomůžte, prosíme, naší chodý královně.

5. Naši královně dejte vejce
od černé slípky ve skořápce.
Pomůžte, prosíme, naší chodý královně.

* U Janáčka bylo b¹, ale zřejmě patří g¹.

** U Janáčka půlová s tečkou, opravil jsem na půlovou podle Sušila i Bakače.

Sušil, str. 688, č. 2274. Čtvrtá a pátá sloka jen u Bakače, č. 10.

II. VRBY SE NÁM ZELENÁJÍ

Andante

Vr - by se nám ze - le -

na - jí, nadvěstrany roz - kla - da - jí, ra - duj - me

* U Bakače čtvrtá, ponechal jsem půlovou f¹, ač tužkou opravena na g¹ s odrazem na f.

se, ve - sel - me se!

The first system of the musical score consists of three staves. The top staff is a vocal line in G major (one flat) with lyrics "se, ve - sel - me se!". The middle and bottom staves are for piano accompaniment. The piano part features a complex texture with many beamed sixteenth and thirty-second notes. Dynamic markings include *sfz* (sforzando), *P* (piano), and *f* (forte).

1.

The second system continues the musical score. It features a vocal line with a first ending bracket labeled "1.". The piano accompaniment continues with intricate sixteenth-note patterns. Dynamic markings include *sfz* and *sf_p* (sforzando piano).

2.

The third system features a vocal line with a second ending bracket labeled "2.". The piano accompaniment continues with similar sixteenth-note patterns. Dynamic markings include *sf_p* and *P* (piano).

H 1426

K R Á L O V N I Č K Y

Staré národní tance obřadné se zpěvy

Sebral po lidu a podle Sušila sestavil František X. Bakeš

Klavírní průvod upravil

LEOŠ JANÁČEK

PRAHA 1954

STÁTNÍ NAKLADATELSTVÍ
KRÁSNÉ LITERATURY, HUDBY A UMĚNÍ • PRAHA